

81
П18

**ПАРАДИГМЫ
АНТРОПОЦЕНТРИЗМА**

Библиотечка «Саксагани»

прослуховування на уроках і в позакласних заходах. Ці пісні та думи

вплинуть на формування основ національної самосвідомості.

Для вивчення /заучування/ слід включати народні пісні "Кругом, женчики, кругом", "Ой, у полі жито, сидить зайчик", "Ой, є в лісі калина"; "Ой на горі та й женці жнуть" - про славного кошового війська Запорозького Сагайдачного; "Ой попід гай зелененький" - про славного опришка, захисника бідноти Олексу Довбуша та ряду інших, що виховують основи складного соціального почуття патріотизму.

ОНИКІЄНКО І. М.

Кривий Ріг

ДЕМІСТИФІКАЦІЯ ІДЕОЛОГІЧНИХ ДОГМ ЗАСОБАМИ САТИРИ У
ПОЕЗІІ І. СВІТЛИЧНОГО.

Найприкметнішим для поетичного стилю І. Світличного є уміння в усьому помічати прірву жакливого комізму між розбіжністю понять, що запанували у тоталітарному суспільстві. Виразний деміфістичаційний імпульс його лірики втілюється у прагненні оголити нав'язані народові безглузді ідеологеми. Цей імпульс притаманний дисидентській поезії взагалі і пов'язаний у подальшому із творенням нової постмодерної культури. Пародійне мистецтво захищає індивіда моментом саморефлексії. За прагнення шістдесятників осмішити стереотипи мислення бачиться увага до внутрішньої енергії слова.

Так І. Світличний, обігруючи у багатьох варіантах механізм самозахисту влади, втілений у гаслі " У кого сила, в того влада... Важливо що, байдуже як"(1,97), зображає його засобом

виправдання суцільного терору. Поет прагнув словом відвоювати визнання вагомості способів досягнення мети.

Висміявши позицію самозаспокоєння мас- " Gest la vie"- (1,145), поет не може змиритись із пристосуванством душі людської до неволі. Звідси відчуття настійної потреби правдивого поета, вождя язичника, який спричинив би прозріння маси . Мужньо сказати правду у час, коли " Гекуб гвалтують", а" Калинців і Стусів крутять в гудз із болю й нервів"(1,151), є свободою творчості митця. Світличний не сприймає іншої свободи поетів, вираженої у поетичному "секреті"- "вільний птах, поет/Співа, що хоче і співа, як хоче"(1,148) і що була позицією самозбереження. Тому у творчості поетів дисидентів естетиці здорового глузду рішуче протиставлено естетику болю. Принцип гри, іронія, пародіювання, притаманні їх поезії, засвідчили стрімку зміну естетичного сприйняття світу людиною.

ЛІТЕРАТУРА

1. Світличний І. У мене тільки слово. - Х, 1994. - 43іс.

ОНІКІЄНКО І. М.

Кривий Ріг

СИМВОЛИ ЛЮДСЬКОЇ ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ У ПОЕЗІЇ

ІВАНА СВІТЛИЧНОГО

Надзвичайно емоційні, з переважно ямбічними строфами, ошадні у тропях вірші І. Світличного асоціюються із прикметними ознаками української традиційної лірики, з пафосом вольових імперативів, силою яких Т. Шевченко, І. Франко, Леся Українка намагалися подолати інерцію українців: